

گزارشی از هیئت غم‌زدگان آل‌الزهرا (س) که کودکان محله عامل
ان را در دهه ۵۰ راه‌انداختند

۵۴

هیئتی که با بچه‌هایش قد کشید

عکس: رسول کارگر/شهرآرا

۳ سال است مشهدی‌ها در ماه صفر، چشمشان به
موکب باصفای دور میدان شریعتی روشن می‌شود
حدیث دلدادگانی از سراسر شهر

۶

۳ پیاده‌رو خیابان ایثارگران
پارکینگ ماشین‌هاست
حق عابران پیاده، صفر!

۷ نوجوان فوتبالیست محله سجاد علاوه بر فوتبال
فعالیت فرهنگی هم دارد
زمین چمن، زمین زندگی

● افزایش ۳۴ درصدی درآمد

مشاور شهردار و مدیر منطقه یک در این نشست گفت: این منطقه ظرفیت های بسیاری داراست، اما با توجه به قدمتش در برخی محلات، بیشترین فرسودگی را در حوزه کانال جمع آوری آب های سطحی، پیاده رو سازی، آسفالت و... دارد. درخواست ما برای رفاه حال شهروندان این است که به منطقه یک مانند دیگر مناطق توجه شود تا از نظر ساختار به سمت بافت فرسوده نرود. حسین عبدا...زاده ادامه داد: در سال جاری، بودجه درآمدی منطقه یک در آلبوم بودجه بالغ بر مبلغ ۲۵۰۰ میلیارد تومان پیش بینی شده که نسبت به سال گذشته ۳۴ درصد افزایش داشته و در بین مناطق شهرداری دارای بیشترین بودجه درآمدی است. وی با اشاره به مشکلات مردم در محله آبکوه یادآور شد: بافت فرسوده این محله سال هاست که مردم را دچار مشکل کرده است. در حال حاضر که این پروژه در مرحله بازنگری است، امیدواریم اصلاحات سریع تر انجام شود و با استفاده از ظرفیت شورای اسلامی شهر، دیگر دستگاه ها و سازمان ها پای کار بیایند و مشکلات این بافت را زودتر برطرف کنند.

عبدا...زاده درباره مشکلات پارکینگ بیمارستان ها و مطب پزشکان گفت: در گذشته با بیمارستان قائم (عج) برای احداث پارکینگ در بیمارستان همانند بیمارستان امام رضا (ع) مذاکره شده، اما تاکنون دانشگاه علوم پزشکی همکاری نکرده است. امیدواریم با کمک شورا این کار برای رفاه حال شهروندان و ساکنان محله انجام شود.

● پیش بینی اعتبار برای بازسازی فرهنگ سرای انتظار

عبدا...زاده در ادامه افزود: یکی از مناطق فقیر در زمینه فضای سبز، منطقه یک است. مساحت فضای سبز این منطقه با مجموع پارک ها، آیلند ها و لچکی ها کمی بیش از پنجاه هکتار است که کمتر از برخی بوستان ها مانند پارک ملت و کوهسنگی است. مشکلاتی برای تأمین زمین داریم، اما تلاش می کنیم فضای سبز موجود را حفظ کنیم.

مدیر منطقه یک با اشاره به افزایش پنج برابری اعتبارات این منطقه توضیح داد: در سال جاری در بودجه، برای ۳۰۰ هزار مترمربع آسفالت، ۵۱ هزار مترمربع پیاده رو سازی در شش معبر اصلی و ۶ هزار و ۷۰۰ متر طول کانال و جدول، اعتبار پیش بینی شده است که پس از بازنگشایی اعتبارات، این پروژه ها اجرا خواهد شد.

وی همچنین از پیش بینی اعتبار به منظور بازسازی فرهنگ سرای انتظار در پنج طبقه مدرن با نمایی متناسب با فرهنگ انتظار خبر داد.

● به دنبال قانونمندی شوراهای اجتماعی محلات هستیم

سخنگوی شورای ششم اسلامی شهر مشهد گفت: قول دادیم مجموعه شوراهای اجتماعی محلات مشهد را قانونمند کنیم تا عملکرد و نظارت این تشکل مردمی، قانونی باشد. این موضوع در برنامه توسعه هفتم مطرح شد، اما در مجلس به نتیجه نرسید.

موسی الرضا حاجی بگلو ادامه داد: در حال حاضر با هماهنگی شورای اسلامی تهران در شورای عالی استان ها این موضوع مطرح شده است و پیگیر هستیم تا بتوانیم آن را قانونمند کنیم.

● توجه ویژه شورا به سرانه ورزشی منطقه یک

عضو شورای اسلامی شهر مشهد و رئیس کمیسیون ورزش و جوانان این شورا در بخش هایی از این جلسه گفت: سرانه ورزشی در منطقه یک بسیار پایین است؛ از این رو سال گذشته در قالب اعتبارات زود بازده مرحله دوم، بودجه ای برای احداث سوله چند منظوره ورزشی و مدیریت بحران در بافت آبکوه پیش بینی کردیم که به زودی و پس از طی مراحل تملک زمین و انجام مطالعات و طراحی، کلنگ آن به زمین خواهد خورد.

اما با بهره برداری از این سوله باز هم نیاز به توسعه فضاهای ورزشی در منطقه یک وجود دارد.

سید حسین علوی مقدم ادامه داد: در شورا مصوبه ای در نظر گرفته شد که بر اساس آن، بنا بود علاوه بر کاهش تصدیگری شهرداری در فضاهای ورزشی در اختیار و کمک به ایجاد رونق اقتصادی در بخش خصوصی، سوله های چند منظوره مدیریت بحران که موقتاً شرایط عادی به عنوان سالن ورزشی به بهره برداری می رسد، به صورت زمان بندی ویژه در اختیار شوراهای اجتماعی محلات، مساجد و تشکل های اجتماعی فعال در سطح محلات و شهروندان محله قرار گیرد که بخش دوم مورد تأیید فرمانداری قرار نگرفت.

دومین نشست فصلی منطقه یک با یک خبر خوش برای محله آبکوه همراه بود

احداث سوله چند منظوره ورزشی به زودی

صفائی دومین نشست فصلی شوراهای اجتماعی محلات منطقه یک، پنجشنبه شب گذشته با حضور اعضای شورای شهر مشهد، معاون فرهنگی و اجتماعی شهرداری مشهد، مدیر منطقه یک، نمایندگان کلاتری های منطقه، رئیس اداره کار در سالن اجتماعات مجموعه رفاهی کارگران برگزار شد. در این جلسه، رؤسای شوراهای اجتماعی محلات منطقه یک، درباره مشکلاتی مانند وضعیت خانه های خالی از سکنه و حضور بزهکاران، فرسودگی معابر، کمبود فضای پارکینگ و معضلات مطب پزشکان صحبت کردند.

تقاضای نگاه ویژه به آبکوه و سامان دهی این بافت فرسوده که موجب ناامنی در محلات اطراف شده است، از دیگر درخواست های شهروندان بود. سهم کم فضای سبز و واگذاری سالن ورزشی شهید محرابی به بخش خصوصی و نمایشی شدن حضور اعضای شوراهای اجتماعی محلات، از دیگر دغدغه های اعضا بود.

باتمام قوا آماده برای میزبانی زائر

مشاور شهردار و مدیر منطقه یک شهرداری مشهد از اقدامات اجرایی این منطقه به مناسبت فرارسیدن دهه آخر ماه صفر خبر داد.

حسین عبدا...زاده با اشاره به فضا سازی در این ایام گفت: بیش از ۳ هزار متر طول پارچه سیاه ستونی و ریسه و هشتصد پرچم بی آر تی مشکی و قرمز در معابر پرت تردد منطقه فضا آرای شده است. مدیر منطقه یک ضمن اشاره به برگزاری مراسم و همکاری با هیئات مذهبی در دهه آخر صفر ادامه داد: برپایی ایستگاه های صلواتی، زیست عقیقانه با موضوع سفیران خورشید با محوریت ترویج عفاف و حجاب، حسینییه کودک و نوجوان، برپایی پنج کارگاه عفاف و حجاب با مشارکت مساجد محوری منتخب محلات منطقه، اجرای طرح زائران بارانی با موضوع ایجاد تسهیل در امر زیارت بارگاه منور ثامن الحجج (ع) برای افراد کم توان و سالمند، از برنامه هایی است که به همت معاونت فرهنگی و اجتماعی منطقه برگزار می شود. آماده سازی سالن شهید محرابی برای اسکان شبی دویست زائر نیز از دیگر برنامه های این منطقه است.

رشته برابری اعتبارات منطقه یک

از آنجاکه بیشتر تماس های مردمی و مطالبات شهروندان منطقه یک با ۱۳۷، درباره موضوعاتی همچون پیاده رو سازی و آسفالت معابر بوده است، با پیگیری های شهردار منطقه و نظر مساعد مجموعه مدیریت شهری، رشد اعتبارات عمرانی امسال نسبت به سال گذشته حدود پنج برابر بوده است.

پانزدهمین المپیاد ورزشی محلات مشهد به پایان رسید

صدر نشینی «پازش»

مسابقات والیبال محلات بانوان شهرداری منطقه یک از سری رقابت های پانزدهمین المپیاد ورزشی محلات مشهد، پس از پنج روز رقابت فشرده به پایان رسید. این مسابقات که از ۲۷ مرداد با حضور ۶۳ تیم کار خود را آغاز کرده بود، پس از پنج روز رقابت، ۳۱۰ مرداد در سالن شهید محرابی با معرفی تیم های برتر به کار خود خاتمه داد. در این دوره از مسابقات، بانوان والیبالیست این منطقه در چهار رده سنی نوجوانان، جوانان، امید و بزرگ سالان به مصاف یکدیگر رفتند و در نهایت تیم پازش توانست در همه رده ها به مقام قهرمانی دست یابد.

مغازه لباس فروشی دارد. اومی گوید: بهترین شیشه ای مغازه، نقش مهمی در جذب مشتری و فروش آن دارد. بارها اتفاق افتاده که فردی خودرو را جلو مغازه گذاشته و رفته است. این کار علاوه بر ایجاد مانع برای ورود آسان مشتری به داخل مغازه، جلویترین مغازه را نیز گرفته است. در چنین وضعیتی، خیلی از مشتری ها ترجیح می دهند که خریدشان را از مغازه دیگری که دید و ویتترین بهتری دارد، انجام بدهند.

صبوری با گلایه از وضعیت نامطلوب و فرسوده پیاده رویی می کند: شهرداری می تواند با استفاده بهینه از این فضا و نصب نیمکت و سایبان به مغازه دارها کمک کند. با جذب مشتری بیشتر، درآمد و فروش ما هم بیشتر خواهد شد، اما متأسفانه شهرداری فقط به فکر گرفتن عوارض است.

شهروندان معتقدند رسیدگی و نظافت پیاده رو حاشیه خیابان ایثارگران به صورت مناسب و کامل انجام نمی شود و دلیل آن رانیز پارک همین خودروها می دانند. محمد جواد رضوانی با بیان این مطلب می گوید: نیروهای خدماتی شهرداری به خاطر ماشین های پارک شده در پیاده روی نمی توانند زباله های زیر این خودروها را جمع کنند و نظافت را به صورت کامل انجام دهند. به همین دلیل همیشه نظافت و پاک سازی قسمتی از این فضا باقی می ماند. این زباله ها صورت نازیبایی به خیابان خواهد داد.

رضوانی با اشاره به قرار گرفتن محله ایثارگران در گروه هدف محلات سازمان بازآفرینی بیان می کند: این موضوع فرصت خوبی است و می توان تعمیر و مرمت پیاده روی های فرسوده خیابان ایثارگران را انجام داد.

متخلفان را به پلیس راهنمایی معرفی کنید

رئیس ناحیه یک منطقه ۲ پس از شنیدن مشکلات اهالی ایثارگران می گوید: برخورد با پارک خودرو در پیاده روی ها بر عهده پلیس راهور است، مگر در مواردی که شاکي داشته باشد.

پرهام تقویان می افزاید: امسال طرح پیاده روی سازی محله ایثارگران در قالب طرح های زودبازده جرمی شود که در صورت تأمین بودجه، پیاده روی سازی انجام و موانع سنگی و فلزی برای جلوگیری از ورود خودروها به پیاده روی نصب خواهد شد.

رئیس پلیس راهور منطقه ۲ نیز می گوید: پارک خودرو در پیاده روی متخلف است اما جرم نیست؛ جریمه آن هم ۱۰۰ هزار تومان است. سرهنگ علی ترابی با اشاره به برخورد روزانه با پارک غیرمجاز خودروها در انتهای خیابان ایثارگران افزود: شهروندان می توانند در صورت مشاهده پارک خودرو در پیاده روی، محل دقیق را با تلفن ۱۱۰ (سامانه فوریت های پلیس) و ۱۲۰ (سامانه تلفنی پلیس راهنمایی و رانندگی) به همکاران ما اطلاع دهند تا در محل حاضر شوند و با متخلفان برخورد کنند.

دشواری عبور رهگذران

خودروهای مختلف که به صورت طولی و عرضی در فضای پیاده روی پارک شده اند، مانع جدی بر سر راه عبور عابران پیاده ایجاد کرده اند. زهرا زمانی، یکی از ساکنان محله، می گوید: گاهی یک یا دو مرتبه در روز برای انجام کار یا خرید خانه مسیر پیاده روی را طی می کنم. هر دفعه نیز شاهد پارک این خودروها هستم. با چنین وضعیتی، چطور می توان به سادگی و بدون برخورد با مانع عبور کرد. یک بار که همراه فرزند کوچکم به مهد کودک می رفتیم، متوجه خودرو پارک شده جلویم نبودم و بآن برخورد کردم. زمانی با اشاره به کمبود پارکینگ عمومی در محله ادامه می دهد: بیشتر این خودروهای پارک شده به شهروندان ساکن محله تعلق دارد. دلیلش هم کمبود پارکینگ عمومی یا پارکینگ شخصی است. با نظارت دقیق و جلوگیری از ساخت و سازهای غیراستاندارد، این مشکل تا حدود زیادی برطرف خواهد شد.

مزاحمت برای کاسبان محله

مغازه داران و کاسبان حاشیه خیابان ایثارگران نیز به پارک خودرو در پیاده روی اعتراض دارند و از این موضوع شاکی هستند. مجتبی صبوری

پیاده روی خیابان ایثارگران
پارکینگ ماشین هاست

حق عابران پیاده صفر!

حسین بردارن فرارونده میان سالی که برپژو ۴۰۵ سفید سوار است، از روی جدول کنار خیابان عبور می کند و وارد پیاده روی می شود. بعد از پارک خودرو با خیال راحت، دزدگیر ماشین را می زند و به دنبال کار خودش می رود. بایک نگاه متوجه می شوم این تنها خودرو پارک شده در پیاده روی نیست. بیشتر قسمت های پیاده روی خیابان ایثارگران، وضعیت مشابهی دارد و پارک خودرو در پیاده روی به موضوعی عادی و معمولی برای رانندگان و به مشکلی اساسی برای عابران تبدیل شده است.

هم قدم

از تخلفات ساختمانی چشم پوشی نمی شود

شهردار منطقه ۲ از برش اسکلت بیست ساختمان غیرمجاز خبر داد. سید علی حسین پور گفت: این عملیات به همت عوامل اداره مهندسی و نظارت بر ساخت و سازهای منطقه ۲، اجرائیات و همکاری مالک انجام گرفت.

وی با اشاره به اینکه رعایت نکردن اصول فنی و شهرسازی باعث ایجاد هر چه و مرج در شهر می شود و چشم پوشی از تخلفات ساختمانی ضایع کردن حقوق شهروندان قانونمند است، افزود: اعمال قانون برای این ساختمان ها، در راستای برخورد قانونی با ساخت و سازهای بدون پروانه و خلاف ضوابط فنی و شهرسازی و طبق حکم مقام قضایی اجرا شد.

او تصریح کرد: این واحدهای ساختمانی متخلف در بولوارهای توس، خیام، کوی امیر، بزرگراه شهید چراغچی، بولوار ابوطالب، حراملی و... واقع بوده اند.

خدا حافظی با درختان خشکیده

معاون فنی و اجرایی شهرداری منطقه ۲ از قطع ۴۵ اصله درخت خشکیده و خطر ساز در مرداد سال جاری خبر داد.

محسن قره خانی گفت: درختانی که به دلیل فرسایش و کپهولت سن، سرمازدگی، بیماری و آفت های فصلی و یا به دلایل انسانی نظیر تصادفات، حوادث و همچنین حریق و آتش سوزی خشک شده بودند، با هدف رفع خطر قطع شدند.

شهر خبر

مصوبه نشست اخیر معاون
دادستان با مسئولان شهری
منطقه ۲ اجرایی شد

پلمب

۴۸ صنف مزاحم

صفائی اداری جلسه اخیر معاون دادستان با مسئولان منطقه و ساکنان محله اسماعیل آباد در کلانتری ۳۰ سپاد و در راستای مصوبات این نشست برای برخورد با متخلفان، ۴۸ صنف مزاحم در این محله پلمب شد.

شهردار منطقه ۲ با اعلام این خبر گفت: پس از بررسی و شناسایی مشاغل مزاحم در محله اسماعیل آباد توسط کلانتری محل، برای این اصناف حکم قضایی صادر شد و با همکاری کمیسیون بند ۲۰ شهرداری منطقه ۲ پلمب شدند.

علی حسین پور ادامه داد: جمع آوری کازتن خواب ها با همکاری واحد رفع سد معبر شهرداری منطقه و معاونت فرهنگی و اجتماعی شهرداری مشهد در این محله در حال اجراست و تاکنون ۲۲ کازتن خواب به خانه سبز فرستاده شده اند. وی افزود: برای پیشگیری از فعالیت های غیرقانونی و خرید و فروش اموال سرقتی از سوی متصدیان کارگاه های ضایعاتی، گشت هایی به صورت روزانه در محله فعالیت می کنند. شهردار منطقه ۲ مشهد در پایان، از رویکرد جدی شهرداری در برخورد با واحدهای صنفی متخلف خبر داد.

۲

داستان جلد

گزارشی از
هیئت غم‌زدگان آل الزهرا (س)

که کودکان محله عامل آن را در دهه ۵۰ راه انداختند

هیئتی که بابچه‌هایش قد کشید

حسین برادران فرا عصر روز عاشورای سال ۱۳۵۴ است. بچه‌ها سیاه پوش شده و با چشمان گریان از خانه حاج حسن صنعتی بیرون آمده‌اند. تا حالا دلشان خوش بوده است که جاومکانی برای عزاداری دارند. اما حالا چه! بغض گلویشان را گرفته است. یکی از بچه‌ها پیشنهاد تازه‌ای دارد. اومی گوید: بچه‌ها! چرا خودمان یک هیئت نداشته باشیم؟ همه موافقت می‌کنند. به این ترتیب اولین سنگ بنای تأسیس هیئت غم‌زدگان آل زهرا^(س) در بعد از ظهر همان روز عاشورا گذاشته می‌شود: هیئتی که سینه زن، مداح و میان دار آن بچه‌های ده تا دوازده ساله هستند و تاملات ها بین مردم شهر به ویژه بالاخیابان مشهد به «هیئت بچه‌ها» مشهور می‌شود و افراد بسیاری برای برطرف کردن مشکلاتشان به این هیئت متوسل می‌شوند.

اکنون پنجاه سال از آن عصر عاشورا گذشته است و آن بچه‌های کوچک به مردان میان سال و جا افتاده‌ای تبدیل شده‌اند. البته بعضی‌ها هم خیلی جایشان خالی است: همان‌هایی که با سرمشق قرار دادن امام حسین^(ع) و عاشورا به دفاع از ناموس و وطن رفتند و به شهادت رسیدند. پای صحبت چند نفر از پیشکسوتان امروز و بچه‌های دیروز هیئت غم‌زدگان آل زهرا^(س) می‌نشینیم و آن‌ها از خاطرات و چگونگی تأسیس هیئت می‌گویند.

شکل‌گیری هیئت بچه‌ها با تابلو مقوایی

هیئت غم‌زدگان آل زهرا^(س) متوسلین به حضرت ابوالفضل العباس^(ع) از معدود هیئت‌های مذهبی در مشهد است که بانیان آن بچه‌ها هستند. نظریان می‌گویند: شور و حال و عزاداری ما بچه‌ها تا روز عاشورا بود. بعد از آن باید زانو می‌گرفتیم؛ چون مکانی برای عزاداری نداشتیم. سال ۱۳۵۴ که از خانه حاج حسن صنعتی بیرون آمدیم، مثل سال‌های قبل همین غصه را داشتیم. داخل کوچه جمع شده بودیم و از اینکه دیگر جایی برای عزاداری و سینه زنی نداریم، ناراحت بودیم. اما یک پیشنهاد دویزه، حال بچه‌ها را خوب می‌کند. این پیشنهاد راه اندازی یک هیئت از سوی خود بچه‌ها بود. در همان حالت ناراحتی یکی از بچه‌ها می‌گوید: چرا خودمان هیئت نداشته باشیم. عجب فکر خوبی! اگر هیئت داشته باشیم، می‌توانیم به عزاداری تار و زار بیاوریم. بدهیم. یکی از بچه‌ها از خانه یک کارتن مقوایی آورد و روی آن با زغال نوشت: دیوانگان حسینی متوسل به آل زهرا^(س). بعد از آن، این تکه مقوا شد نماد و نشانه هیئت.

نظریان تعریف می‌کند: هر شب ماه محرم، سینه زنان در کوچه‌های خیابان رضوی راه می‌افتادیم، همه کوچه‌ها را دور می‌زدیم و دست آخر به خانه یکی از اهالی که مجلس عزاداری داشت، می‌رفتیم. تابلو مقوایی را سر در خانه نصب می‌کردیم و بعد از عزاداری، مراسم در همان جا ختم می‌شد.

در ابتدای کار، اهالی با این حرکت بچه‌ها برخوردی دوگانه داشتند. تعدادی از اهالی با این حرکت مشکلی نداشتند و آن‌ها را با آغوش باز در منزلشان می‌پذیرفتند، حتی با آش، آبگوشت و شله‌از بچه‌ها پذیرایی می‌کردند. اما همه این‌طور نبودند و برخی این کار را به نوعی مسخره بازی می‌دانستند و بچه‌ها را از این کار منع می‌کردند.

دل‌های کوچک عاشق

جواد نظریان متولد سال ۱۳۴۵ در محله کاشانی و خیابان رضوی هاست. او که مسئول هیئت غم‌زدگان آل زهرا^(س) است، از عشق پاک و بی‌آلایش بچه‌ها به امام حسین^(ع) و محرم می‌گوید و برایمان تعریف می‌کند: بیشتر ما متولد و بزرگ شده همین خیابان رضوی هاست. اطراف میدان شهدا هستیم. کوچک ترهایمان هفت هشت ساله و بزرگ ترهایمان دوازده ساله بودند. نقطه مشترک همه ما غیر از بچه محل بودن، عشق به امام حسین^(ع) و عزاداری محرم بود. حاج حسن صنعتی، یکی از همسایه‌های محل، هر سال از ابتدای محرم تار و زار عاشورا، جلسه مداحی و روضه خوانی در منزلش برپا می‌کرد. او اجازه داده بود که مادر این ده شب محرم به خانه‌اش برویم و سینه زنی و عزاداری کنیم. آن روزها بهترین روزهای بچه‌های هیئتی محله بود. همه با لباس‌های سیاه از ابتدای تا پایان مجلس روضه به عزاداری می‌پرداختند. صبح عاشورا هم مرحوم حاج حسن صنعتی ما را می‌برد هیئت ترک‌ها در خیابان آیت... بهجت و حسینی پاچنار. همه بچه‌ها با کاسه‌های سفالی آب در دریف جلو هیئت قرار می‌گرفتند و همگی به سمت حرم مطهر حرکت می‌کردند.

زننده کردن نام هیئت قدیمی

هیئت دیوانگان حسینی متوسل به آل زهرا^(س) تا سال ۱۳۶۳ با همین نام فعالیت خود را ادامه می‌دهد. در این سال با مشورت اعضا نام هیئت تغییر می‌کند و نام فعلی برای آن ماندگار می‌شود. محمود گل‌مکانی متولد سال ۱۳۴۲ از اعضای قدیمی و مداح هیئت است. اومی گوید: در واقع تابلو هیئت غم‌زدگان آل زهرا^(س) مربوط به یک هیئت قدیمی در محله بود که آن زمان پنجاه سال از عمرش می‌گذشت. سال ۶۳ در جلسه‌ای که با بزرگان هیئت مذهبی بالاخیابان مثل مرحوم سید حبیب عاقبت خواه، ماشاء... و حیدری و محمود افخمی برگزار شد، پیشنهاد شد که برای زننده ماندن نام هیئت، تابلو آن را قبول کنیم. به این ترتیب، نام هیئت ماز، دیوانگان حسینی، به هیئت

«غم‌زدگان آل زهرا^(س) متوسلین به حضرت ابوالفضل^(ع)»، تغییر پیدا کرد. هیئت ما ادامه دهنده فعالیت هیئت پنجاه ساله قدیمی شد. در واقع هیئت ما نهال کوچکی بود که از کناریک درخت تناور پنجاه ساله رشد کرد. سال ۱۳۶۵ شعبان مهدوی، از مذهبی‌های فعال محله که آن زمان سی ساله بود، با هیئت غم‌زدگان آل زهرا^(س) همراه شد. او که سن و سال بیشتری داشت، سرپرستی و هدایت هیئت را برعهده گرفت و اولین تابلو جدید هیئت را خریداری و نصب کرد.

اجرای تئاترهای مناسبتی زیر نظر غلام رضا بایزان منش

یکی از ابتکارات بچه های هیئت غم زدگان آل زهرا^(س)، تشکیل گروه تئاتر و اجرای نمایش های مناسبتی بود. سرمنشأ این ابتکار، حضور یکی از بازیگران پیشکسوت مشهدی در هیئت به نام غلام رضا بایزان منش بود. بچه ها ارتباط صمیمانه ای با او برقرار کرده بودند و «عمو غلام» صدایش می زدند. به پیشنهاد او یک گروه تئاتر با حضور بچه هایی که استعداد بازیگری داشتند، تشکیل شد. بعد از چند جلسه تمرین، عمو غلام به مناسبت ولادت امام رضا^(ع) یا امام علی^(ع) متن نمایشی را با موضوع ولادت در اختیار بچه ها قرار داد. شب ولادت، بچه ها همین تئاتر را در مسجد محل اجرا کردند که به شدت مورد استقبال قرار گرفت. به تدریج که بچه های هیئت بزرگ تر شدند، بساط تئاتر جمع شد و دیگر کسی دنبال آن نرفت.

علم شهید طیب حاج رضایی در مشهد

هیئت غم زدگان آل زهرا^(س) بعد از گذشت نیم قرن برای خودش اسم و رسمی پیدا کرده است و در ماه محرم، پذیرایی از هیئت های مذهبی دیگر شهرها را بر عهده دارد. نظریان می گوید: چند سالی است که هیئت ما از هیئت های مذهبی که قصد عزاداری در مشهد به ویژه در روزهای تاسوعا و عاشورا دارند، دعوت و از آن ها پذیرایی می کند. هیئت هایی از طیس، کاشمر، نیشابور و تهران در این سال ها میهمان ما بوده اند. یکی از این دعوت های ویژه که سه سال قبل انجام شد، دعوت از هیئت «چهل اختران قم»^(۱)، دارنده علم شهید طیب حاج رضایی، بود. این شهید، علم معروفی در هیئتشان داشت که حدود یک قرن قدمتش است. از معدود علم هایی است که سند و شناسنامه دقیق دارد. شهید طیب حاج رضایی این علم را از زمان حیاتش در اختیار حاج اصغر آفرین، رئیس هیئت عزاداری چهل اختران قم، قرار می دهد و از اومی خواهد که با پول این علم، کارهای خیر انجام دهد. حاج اصغر آفرین که کوره آجرپزی داشته است، معادل پول همین علم را صرف ساخت مساجد و کمک به فقیران می کند. این علم در خانواده حاج اصغر آفرین تا امروز باقی مانده است. چند سال قبل که هیئت ما به مناسبت وفات حضرت فاطمه معصومه^(س) به میهمانی هیئت چهل اختران قم رفته بود، از آن ها دعوت کرد که برای شادی روح شهید طیب حاج رضایی و مرحوم حاج اصغر آفریده، به مشهد بیایند و علم را به زیارت امام رضا^(ع) ببرند. نظریان می افزاید: سه سال قبل در شب شهادت امام علی^(ع) این علم به طواف حرم مطهر امام رضا^(ع) برده شد و افتخار آن برای هیئت ما باقی ماند.

فعالیت هیئت در منازل اعضا

محل استقرار و فعالیت هیئت غم زدگان آل زهرا^(س) در این سال ها خانه اعضای هیئت بود. حسن جاهد متولد سال ۱۳۴۶ از نو جوانان و اولین مداحان هیئت، می گوید: از همان ابتدای تأسیس هیئت، خودمان را وابسته به مسجد یا حسینیه نکردیم. روال این بود هر دو شب، جلسه هیئت در منزل یکی از اعضا بر پا شود. البته در ماه های محرم، صفر و رمضان، هر روز جلسات هیئت برگزار می شد. هیئت ما مداح حرفه ای نداشت، توان پرداخت دستمزد مداح را هم نداشتیم؛ به همین دلیل از بین بچه ها دوسه نفری را که صدای خوبی داشتند، به عنوان مداح هیئت انتخاب کردیم. اوایل بچه ها تسلط چندانی به مداحی نداشتند اما به تدریج محمود گلکمانی و علی جعفری، مداحی هیئت را به عهده گرفتند. به تدریج هیئت غم زدگان آل زهرا^(س) بین هیئت های مذهبی مشهد شناخته و بانام «هیئت بچه ها» معروف شد. هر سال صبح عاشورا همه بچه ها با پای برهنه از مقابل مسجد دوازده امامی هابه سمت حرم مطهر رضوی حرکت می کردند. شور و حالی که در دل بچه ها وجود داشت، سبب توسل برخی از زائران به هیئت شده بود.

جاهد تعریف می کند: یک روز محرم که پشت پنجره فولاد در حال عزاداری بودیم، زائری تعدادی پیراهن سیاه را بین بچه های هیئت توزیع کرد. او به بچه ها گفت به بیماری صعب العلاجی مبتلا بوده است؛ محرم سال پیش از آن، به هیئت غم زدگان آل زهرا^(س) متوسل شده و بعد از چند ماه حاجتش را گرفته بود.

حاج شیخ زین العابدین ماندگاری، اولین روضه خوان بچه ها

یکی از اولین روضه خوان های هیئت غم زدگان آل زهرا^(س) حاج شیخ زین العابدین ماندگاری، پدر حجت الاسلام والمسلمین محمد مهدی ماندگاری، بود. موضوع همراهی او با هیئت غم زدگان آل زهرا^(س) داستان جالبی دارد. علی جعفری، دیگر مداح هیئت، تعریف می کند: با اینکه مداحی هیئت را بچه ها انجام می دادند، هنوز هیئت مایک و اعظم و روضه خوان درست و حسابی نداشت. چند نفری را دعوت کردیم، اما پاسخشان منفی بود و تمایلی برای این کار نداشتند. حاج زین العابدین ماندگاری ساکن خیابان حسین باشی بود و ما با پسرش هم بازی بودیم. یک روز که در خانه یکی از بچه ها مراسم سینه زنی محرم را اجرا می کردیم، حجت الاسلام والمسلمین زین العابدین ماندگاری وارد جلسه شد و بعد از کلی تعریف و تمجید از هیئت به ویژه بچه هایی که مداحی و میان داری هیئت را بر عهده داشتند، سخنرانی کرد و روضه ای خواند. او بعد از آن به عنوان روضه خوان هیئت با بچه ها همراه شد. بچه ها برای تلافی محبت ایشان، مقداری پول تهیه کردند تا به عنوان دستمزد بدهند. اما حاج آقا قبول نکرد و از بچه ها خواسته بود این پول را صرف هزینه های هیئت کنند.

۳ سال است مشهدی‌ها در ماه صفر، چشمشان به موکب باصفای دور میدان شریعتی روشن می‌شود

حدیث دلدادگانی از سراسر شهر

راه تجربه

کار در اینجا آرامش دارد

هر سال بیست و پنجم ماه محرم دور هم جمع می‌شوند و کارهای خیمه را انجام می‌دهند تا همه چیز برای حضور عزاداران امام حسین (ع) مهیا باشد.

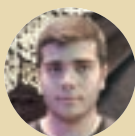
مصطفی مازند رانی یکی دیگر از جوان‌های پای کار موکب است که خودش را خادم‌اُمه (۲) می‌داند و می‌گوید: سه سال است که همراه بچه‌ها این موکب را

برپا کرده‌ایم. اینجا که می‌آیم، احساس آرامش می‌کنم. همه ما خادم‌اُمه (۲) هستیم و یکدیگر را در همین مراسم عزاداری پیدا کردیم و مسیرمان با هم یکی شد. آقای مصطفی بایادکردن از یک خاطره اشک در چشمانش جمع می‌شود و می‌گوید: سال گذشته در همین ایام ماه صفر همراه بیماری اینجا آمد و از ماندن در گرفت تا به بیمارستان قائم (عج) برساند. ما هم یک بسته نبات دادیم و برای بیمارشان دعا کردیم. دو روز بعد آمد و خبر سلامتی و مرخصی بیمارشان را به ما داد. هر وقت یاد حال آن روزان همراه بیمار و توسلش به اُمه (۲) می‌افتم، اشک در چشمانم حلقه می‌زند.

خدمت خالصانه به عشق حسین (ع)

علیرضا جلیلیان نوجوان هجده ساله‌ای که چند روزی می‌شود خادم موکب شده است و همراه بقیه عزاداران پذیرایی می‌کند، می‌گوید: ۹ سال داشتم که همراه پدرم به مراسم عزاداری امام حسین (ع) می‌رفتم. چند سالی می‌شود که در موکب‌های مختلف شهر فعال هستم و هرکاری از دستم برآید، انجام می‌دهم. از هشت روز پیش به همراه پدر و مادرم به اینجا آمده‌ام و برای خدمت به عزاداران به مسئولان خیمه کمک می‌کنم. عزادار و خادم فرقی نمی‌کند؛ هرکس اینجا حاضر شده است، دلش به عشق امام حسین (ع) می‌تپد.

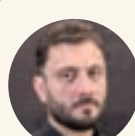
انتهای خیمه سمت بولوار احمدآباد دو میز هم برای واکس زدن گذاشته‌اند. تعداد زیادی هم دمپایی زنانه و مردانه اینجاست و عزادارانی که می‌خواهند کفش‌هایشان نو نور شود، آن‌را به دست این خادمان می‌سپارند. سرشان شلوغ است و فرصت صحبت ندارند و از همه دل‌باختگان به اُمه (۲) می‌خواهند که برای شفای بیمارانشان و ظهور امام زمان (عج) دعا کنند.

“

این موکب کاملاً دلاوری پرپاشده است و اعضای آن هیئتی ندارند و هر کدام جدا با هم عضو یک هیئت هستند. فی‌مابین هم اعضا و فیران این سه سال برپاست. علت انتساب اینجا هم فضای بزرگ پیاده‌رو، مرکزیت آن و رفت و آمد زیاد مجاوران و زائران است

بوی اسپند فضا را پر کرده و تعداد عزاداران بیشتر شده است. علیرضا رضازاده، مسئول موکب، دور دوم چای را دم می‌کند و بعد از چند دقیقه هم چای آماده را در کتری‌های بزرگ تر یک رنگ می‌کند. کارش که تمام می‌شود، درباره شکل‌گیری این موکب و برپایی آن می‌گوید: سه

سال پیش، هم‌زمان با دهه فاطمیه، تعدادی از جوانان همدل و همراه تصمیم گرفتیم این موکب را در میدان شریعتی برپا کنیم و به لطف حضرت زهرا (س) این اتفاق افتاد و اسم موکب هم خیمه الزهرا (س) شد. استقبال خوب عزاداران باعث شد با اشتیاق بیشتر را همان را ادامه دهیم. سال اول توانستیم چادر و داربست را خودمان مهیا کنیم و سماور و میزها را از تعدادی هیئت امانت گرفتیم. کم‌کم با کمک بچه‌ها

و خیران آشنا، سماور، کتری برقی، میز، استکان، لیوان و سایر وسایل پذیرایی را گرفتیم. این موکب کاملاً دلاوری پرپاشده است و اعضای آن هیئتی ندارند و هر کدام جدا با هم عضو یک هیئت هستند. خیمه با کمک همین اعضا و خیران این سه سال برپاست. علت انتخاب اینجا هم فضای بزرگ پیاده‌رو، مرکزیت آن و رفت و آمد زیاد مجاوران و زائران است. امیدوارم که بتوانیم برای دستگاه اُمه (۲) به ویژه سیدالشهدا (ع) مفید و مؤثر باشیم.

میترا صدرایار چه مخملی سیاه موکب بارنگ طلایی تزیین شده است و «یا صاحب الزمان (عج)» در میانه آن می‌درخشد. موکب خیمه الزهرا (س) از اول ماه صفر دور میدان تقی‌آباد فعالیت خودش را آغاز کرده است. این موکب را جوانانی از سطح شهر به عشق امام حسین (ع) و برای فرج امام زمان (عج) علم کرده‌اند. سه سال پیش در دهه فاطمیه بود که عزامشان را جزم کردند و موکب برپا شد. استقبال خوب عزاداران مجاور و زائران هارایای کارنگه داشت و حال پنج‌جاه نفر در کنار هم حسینی وار کار می‌کنند.

حال و هوای زائران اربعین

کمی از اذان مغرب گذشته است و موکب بعد از پله‌های قطار شهری میدان شریعتی در پیاده‌رو فعال می‌شود. انتهای پیاده‌رو سه ردیف صندلی چیده‌اند تا آن‌ها که برای خوردن چای و عزاداری می‌آیند، کمی بنشینند و خستگی در کنند. داخل موکب اما جوش و خروش زیادی برپاست. سمت راست اینجا برای پذیرایی از برادران و سمت چپ برای پذیرایی از خواهران در نظر گرفته شده است. دو میز بزرگ هم در انتها قرار دارد و سماورهای طلایی را وسط گذاشته‌اند. استکان‌ها را در سینی چیده‌اند و همه چیز آماده و مهیای پذیرایی است.

استکان‌ها به سرعت پر و خالی می‌شود. اما آنچه این عزاداران را لحظاتی کنار هم نگه می‌دارد، نوحه خوانی و مداحی است. آن‌ها هر از چندگاهی با دستمال اشک از صورتشان می‌زدایند. نمایشگرهایی هم نصب کرده‌اند که کربلای معلی را نشان می‌دهد و لای آن تصاویر پیاده روی زائران هم دیده می‌شود. این فضای معنوی باعث می‌شود عزاداران و حاضران بی‌اختیار اشک بریزند. درست مثل ملیحه رضایی، ساکن خیابان کوهسنگی ۵ که هر زمان فرصت کند، دست دختر و پسرش را می‌گیرد و سری به موکب می‌زند. او می‌گوید: خدا به این جوان‌ها خبر و برکت بدهد که این خیمه را برپا کردند و زحمات زیادی می‌کشند. هر شب اینجا فیلم‌های پیاده روی اربعین را می‌بینم و همراه بقیه عزاداران به نیت رفتن به اربعین اشک می‌ریزم. اگر خدا قسمت کند و سال بعد بروم، نذر کوچکی کرده‌ام که برای خیمه می‌آورم.

نذر کودکان و بامزه چوب شور

هر لحظه به تعداد عزاداران دور موکب اضافه می‌شود. هر کدام به شیوه خودشان مشغول عزاداری هستند. یکی ذکر صلوات می‌گوید و دیگری درباره قیام کربلا و نحوه شهادت یاران امام حسین (ع) برای فرزندانش صحبت می‌کند. بعضی هم برای شفای بیمارشان دست به دعا شده‌اند و از امام زمان (عج) شفای او را می‌خواهند. کودکان و نوجوانان، اما حال و هوای دیگری دارند. آن‌ها هر کدام به شیوه خودشان در این مراسم حضور پیدا کرده‌اند. یکی استکان‌های خالی را جمع می‌کند، نوجوان دیگری هم‌نوا با دیگران «یا حسین (ع)» می‌گوید. محمد رضا جواد خردسال هم چوب شور آورده است و آن‌ها را بین کودکان عزادار پخش می‌کند.

ساکن محله عبدالمطلب از تفاوت زیارت کربلا در پیاده روی اربعین با دیگر زمان ها می گوید

تعامل عزاداران ایرانی و عراقی

۲

صندوق
خاطرات

●● تعاملی متفاوت با مردم عراق در اربعین

«غیر از پیاده روی اربعین قبلا هم به کربلا مشرف شده ام، اما پیاده روی در این روزها تجربه خاصی است.» حسین آقا با تأکید بر این موضوع توضیح می دهد: قبل از سفر اربعین، چند باری به زیارت عتبات رفته بودم، اما تعاملی با مردم عراق نداشتم.

او می افزاید: وقتی پیاده روی اربعین آغاز شد، این سعادت نصیب شد در این مسیر گام بگذارم. در این ایام همه چیز فرق دارد؛ شما شرایط متفاوتی را تجربه می کنید و آدم های دیگری را می بینید. این پیاده روی سبب شده تا ما با میهمان نوازی آن ها آشنا شویم و برادرانه در کنار هم باشیم.

صفائی پیاده روی اربعین سنتی است که دوستان اهل بیت^(ع) آرزو دارند آن را تجربه کنند. برای برخی این شرایط مهیای شود و راهی دیار عشق می شوند و عده ای هم بنابه دلایلی، این حضور را به سال های آینده موکول می کنند. برای همراهی با مسافران این سفر معنوی، باحسین خدادادی، عضو شورای اجتماعی محله عبدالمطلب که پنجمین پیاده روی اربعینش را تجربه می کند، تلفنی گفت و گو کردیم.

●● به یاد اسرای کربلا

«خداوند نصیب همه عاشقان و دوستان بفرماید که به دفعات فراوان به زیارت سیدالشهدا^(ع) مشرف شوند و با معرفت قبور نورانی ائمه اطهار^(ع) را زیارت کنند.» حسین آقا حرفش را این طور آغاز می کند و می گوید: من به شخصه هر سال به یاد اسرای کربلا که آن ها را چهل منزل پیاده و با سختی به سمت دمشق بردند، در این مسیر حرکت و شرایط آن روزها را در ذهنم مرور می کنم. جالب است بدانید در این مسیر، وقتی از زائران دلیل حضورشان را می پرسیم، برخی از آن ها هم جوابی مشابه می دهند.

این عضو محله عبدالمطلب ادامه می دهد: صحبت درباره سفر اربعین، طولانی و مفصل است و شاید لازم باشد ساعت ها درباره آن حرف زد؛ زیرا از زمانی که وارد این سفر می شویم، مانند این است که وارد یک دنیای جدید شده ایم.

●● عشق خالصانه کودکان

هر سال در این مسیر، آدم هایی را با ویلچر می بیند یا سالمندانی که به سختی در مسیر حرکت می کنند، به ویژه در روزهای گرم تابستان، اما حضور دختربچه های عراقی بیشتر از هر چیزی توجه حسین آقا را به خودشان جلب کرده است.

او برایمان تعریف می کند: تمام مسیر پیاده روی خاطره است. نمی توان هیچ کدامش را توصیف کرد. وقتی افراد مسن یا خانم هایی را که با بچه کوچک پیاده روی می کنند، می بینم با خودم می گویم این ها کجا و ما کجا؛ ما خیلی عقب هستیم. در میان همه این ها یک تصویر خوب از پیاده روی اربعین که بیشتر از همه به دلم نشسته، حضور دختربچه ها در مسیر است که با جان و دل از زائران پذیرایی می کنند. آن ها ما را یاد سه ساله امام حسین^(ع) می اندازند.

خدادادی می گوید: دختربچه ای بود که چون زبانش را نمی فهمیدم نتوانستم سنش را بپرسم، اما آن قدر خالصانه خدمت می کرد که توجه همه را به خودش جلب کرده بود. گرمای هوا برای همه طاقت فرسا بود، اما او بی توجه به این گرما تند تند به دست زائران شربت می داد و انگار خستگی برایش معنا نداشت. زیباترین چیزی که در او دیدم، دقت و توجهش به رفت و آمد زائران بود که در آن شلوغی، مبادا فردی تشنه از آن مسیر عبور کند. به نظر من، این تأثیر عشق به امام حسین^(ع) است که از کودکی در دل بچه ها می نشیند.

نوجوان فوتبالیست محله سجاد علاوه بر فوتبال، فعالیت فرهنگی هم دارد

زمین چمن، زمین زندگی

امید محله

●● چرا دروازه بانی را انتخاب کردی؟

چون دروازه بان مدیریت زمین را بر عهده دارد. باید نترس باشد و اعتماد به نفس بیشتری از سایر بازیکنان داشته باشد و بتواند به هم تیمی هایش انرژی بدهد. ضمن اینکه لباس دروازه بان و شکل بازی اش فرق می کند. قدرت بدنی هم برای دروازه بان خیلی مهم است و این ویژگی ها را دوست داشتم.

●● فوتبال را در چند جمله تعریف کن.

مثل زندگی است. در این رشته، هماهنگی، نظم و کار تیمی رایج می گیریم که همه این نکته ها به بهتر زندگی کردن کمک می کند.

●● به جز ورزش فعالیت دیگری هم داری؟

همراه با هم سن و سالانم در فعالیت های فرهنگی مسجد امام سجاد^(ع) حضور دارم و هسته سینما و بازیگری مسجد بر عهده من است. هر هفته فیلم های سینمایی را که محتوای فرهنگی و آموزشی دارد، در پاتوق محله پخش می کنیم.

●● قبول این مسئولیت از روی علاقه بود؟

بله. چند باری در مدرسه و حسینیه نمایش های موضوعی اجرا کردم. به سینما هم علاقه دارم و می توانم با پخش فیلم های خوب به خوب دیدن و خوب شنیدن هم سن و سالانم کمک کنم.

●● برنامه ات برای آینده چیست؟

هدفم راهیابی به تیم های معتبر کشور و جهان است. می خواهم جزو بازیکنان ثابت تیم ملی شوم و در مسابقات جهانی شرکت کنم.

●● در کدام تیم بازی می کنی؟

از سال گذشته به تیم نونهالان «نسیم پیکان مشهد» پیوستم و شهرپور امسال همراه این تیم در مسابقات لیگ استان بازی می کنم.

●● کدام پست را بیشتر دوست داری؟

در پست های مختلف به ویژه دفاع بازی کرده ام، اما دروازه بانی را بیشتر دوست دارم. یک سال گذشته هم دروازه بان بودم اما چند وقت اخیر با تشویق مربی در دفاع راست بازی می کنم.

صدرا تندرتندروپایی می زند و همراه باتوپ از لابه لای موانع نزدیک به هم رد می شود تا کنترل بیشتری روی توپ داشته باشد. از کودکی عاشق فوتبال بوده و با همراهی پدر و مادرش، خودش را به زمین چمن بزرگ فوتبال می رسانده و پایه توپ می شده است. موسی شاکری نژاد، نوجوان چهارده ساله محله سجاد، حالا در لیگ دسته یک نوجوانان بازی می کند و برای مسابقات استانی آماده می شود. آواز نوجوانان فعال فرهنگی مسجد امام سجاد^(ع) هم هست و هسته سینما و بازیگری این مسجد را اداره می کند.

●● چرا فوتبال را انتخاب کردی؟

پدرم به خاطر جثه و استخوان بندی درشتم می گفت کشتی برای من مناسب تر است. اما علاقه ام به توپ و زمین چمن باعث شد شیفته این ورزش شوم. علاوه بر این فوتبال، ورزشی سرعتی، قدرتی و استقامتی است. همه این معیارها کنار هم باعث شد که این رشته را انتخاب کنم.

●● از چند سالگی سراغ فوتبال رفتی؟

از پنج سالگی در آکادمی فوتبال ثبت نام کردم. با اتمام دوران دبستان، مشکلاتی پیش آمد که مجبور شدم مدتی ورزش نکنم، اما از فروردین سال گذشته، حرفه ای تر از گذشته فوتبال را ادامه می دهم.

روی تابلو ورودی کوچه، نام شهید جوادیمانی نوشته شده است. به گفته خانم رجب پور، خانواده این شهید از ساکنان همین کوچه بوده اند اما چند سال قبل، از این کوچه رفتند و اطلاعی از آنان در دست نیست.

یکی از ساکنان کوچه، منزل خود را وقف ساخت مسجد کرده و در اختیار اداره اوقاف و امور مساجد قرار داده است. این مسجد با نام «خاتم الانبیا (ص)» قرار است از محل اعتبارات و کمک های مردمی ساخته شود.

کوچه ورزشگاه

حسین برادران فرا «امیر ۱۷»، یکی از کوچه های قدیمی محله کوی امیرالمؤمنین (ع) است. این معبر که در گذشته به دلیل قرار داشتن «مجموعه ورزشی الغدیر» در آن به «کوچه ورزشگاه» معروف بود، امروز به نام یکی از شهدای محل، شهید جوادیمانی نام گذاری شده است. یک دست کوچه از ابتدا تا انتها متعلق به مجموعه ورزشی الغدیر است و شهروندان کوچه در سمت دیگر آن ساکن هستند.

عصمت رجب پور متولد سال ۱۳۲۸ قدیمی ترین ساکن این کوچه است. او و خانواده اش از چهل سال قبل اینجا سکونت دارند. خانه ای که مرحوم همسرش در آن زمان ساخته با همان نمای قدیمی همچنان پابرجاست.

مجموعه ورزشی «الغدیر» که به اداره آموزش و پرورش تبادکان تعلق دارد، یکی از شش مجموعه ورزشی واقع در محله کوی امیرالمؤمنین (ع) است که با داشتن سالن ورزشی سرپوشیده، زمین چمن طبیعی و استخر، به دانش آموزان خدمات مختلف ورزشی ارائه می کند.

کانون فرهنگی و آموزشی «آزادگان» زیرمجموعه آموزش و پرورش منطقه تبادکان فعالیت می کنند. این مجموعه در طول سال، کلاس های مختلف آموزشی و فرهنگی برای دانش آموزان برگزار می کند و نقش مهمی در شکوفایی استعداد های دانش آموزی محله و منطقه داشته است.